

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 8 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măscărilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măscărilor Nr. 43.
Epistole nefrancoase se refușă. — Articuli nepublici nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul un literar garmond — și timbru de 30 cr. pentru
de-care publicare.

Memorialul.

Este știut că mult așteptatul memorial al Românilor din părțile transilvane, ungurene și bănățene, a apărut în zilele aceste. Nu l'am comentat și nu l'comentăm nici acum. Pentru ce nu, vom spune de altădată.

Vom continua cu punerea înaintea cetitorilor a dărilor de seamă din diverse țiare favorabile și nefavorabile memorialului, după cum le vom găsi și întru cât ne va permite timpul și spațiul spre ale pute reproduce.

Am vădit în parte ce a ăis „Ellenzék”. Astăzi reproducem ceea ce a scris unul din cele mai însemnate țiare oficioase din Budapesta.

„P. Ll.” dela 4 Noemvre n. serie la loc de frunte următoarele:

„Nu scim, că oare fi va tocmai dispusă Europa să aprecieze din destul memorial, pe care au aflat de bine cei 153 reprezentanți ai poporului român, adunați în anul trecut în Sibiu, al adresa în momentul acesta popoarelor de pe continentul nostru. „Europa”, pe cum se scie, e ocupată de prezent cu alte sfaceri, și atențiunea nu-i îndreptată spre Sibiu. Insași împregiurarea, că e de curînd are să se apară scrierea numită în versiune germană, franceză, engleză, italiană, cu greu va ave efectul dorit: de a interesa mai de aproape lumea politică. Noi nu ăicem aceste doară din ignorare, nu, din contră sîntem necesați a aduga, că pentru noi, pentru presa maghiară memorialul, pe care politici englezi sau francezi de altcum îl vor pune ad acta, are o însemnătate foarte serioasă, și că noi nu ne am cunoașce misiunea și interesele noastre, dacă l'am ignora. Departe de noi, cari aparți nem ideei despre un stat maghiar unit nedesparțibil, cărmuit după principii constituționale, o astfel de dușmănie față cu naționalitățile nemaghiare, precum ni se impută în memorialul român. Din contră. Noi recunoașcem că nu putem suferi să valo-

reze nici o dușmănie directă față cu vre-o naționalitate sau față cu vre un fragment a unei naționalități în această țară, afară de panslaviști. Am ăis anume panslaviști, și nu slavi maghiari cari în partea cea mai mare, atât după simțăminte și vorbe, cât și după fapte, sînt patrioți buni și nu se pot nici decum face responsabili pentru agitările unor oameni din mijlocul lor, cari stau în soldul ruseș. Fiind aceasta părerea noastră în principiu cu privire la naționalități, trebe să mărturisim sincer că noi punem un deosebit pond pe poporul român, odată pentru însmnătatea lui numerică și apoi și din motivul că nouă ni se pare antagonismul între Români și Maghiari înainte de toate nenatural, van și neerată, și noi avem convingerea că acest antagonism va ceda unui simțământ național îndată ce vor deveni mai generale dreptele priviri referitoare la interesele și solidaritatea naționalității române și a poporului maghiar. Nu românismul ne e adversarul, nu, ci singur Panslavismul o aparență tot atât de periculoasă pentru români, cât și pentru maghiari.

Regretăm cu tot adinsul că în desamîntitul memorand nu se află nici cea mai mică urmă despre o atare mai bună cunoștință la români. Domnii, cari respăndesc memorandul firece nu sînt îndreptățiti a păși ca reprezentanți ai poporului român. Acesta representă un fragment al poporului român și se poate, că fragmentul e considerabil; cu toate acestea credem, că dacă am pune la vot majoritatea aceuia, s'ar decide în contra direcțiunei, care a fost decisivă în conferința din Sibiu.

Noi deosebim în memorandul român trei părți. Partea primă referitoare la originea românilor nu ne privește. Asupra acestui capitol se scarămă de lung timp academicii nostri cu înveștiți români, și căt pentru politica practică e indiferent, pe acrua parte este adevărul. În cele din urmă tot

ar trebui să recuoască și români, că precum devine un om, care perorează necontent despre descendența sa, de risul societății, chiar și dacă s'ar pute reduce aceea la cei mai distingi eroi ai timpurilor, asemenea se face de ris și o națiune, care cu toate ocaziunile citează pe Trajan și legiunile acestuia-a.

Mai însemnată decât partea aceasta, de alt cum naivă, e partea a doua a memorandului, tractând acestiuni politice, cari nu privesc sfaceri curat românești. Când cere memorandul în mod categoric desfacerea uneiuni dintre Transilvania și Ungaria și când cererea aceasta formează basa tuturor consecințelor ulterioare, autorii se pun pe un teren, pe care politicii maghiari lie cu neputință a sta de vorbă. Înainte de unune, pe cum scie toată lumea, erau în Transilvania cea „trei națiuni”, cari trebuiau să fie egal îndreptățite înaintea legii. Adunarea din Sibiu perde din vedere starea veche și cea nouă de drept, ea numai una scie: „Transilvania e a românilor!” E destul de semnificativ, că chiar aici domni, cari se plîng într'un mod atât de elocent asupra ne mai auzitei tiranii maghiare, mai că nu iau nici o notiță despre milionul de maghiari și germani împreună locuitori în Transilvania și nici despre aceea, că cultura superioară, și însemnătatea istorică (? Red.) precum și cultura politică și bunăstarea materială e în partea cea mai mare proprietatea acestor maghiari și germani atât de puțin considerați. Prin aceasta nu voim să aducem punctul acesta în discușiune. Nu! Dacă pretind românii să fie considerați mai bine la ocuparea posturilor în justiție și în administrație, dacă pretind o împărțire nouă a cercurilor electorale: noi le ăicem: „Poștiți în parlamentul țerei, acolo ne vom înțelege precum ne-am înțeles în toate întrebările de bunăcuviință și de drept”. Dacă se introduce confesiunea politică însă cu aceea, că se cere desfacerea — sau după expresiunea oficială „autono-

mia” — Transilvaniei, atunci ăicem că acei cari au astfel de dorințe bine fac că se abțin, acestia n'au loc între marginile dreptului maghiar public, care prezența lor în parlament n'ar fi împreună cu nici un folos. Ne nutrim-se cu chimere, ei vor scia a bunăseamă, că purcedînd ei dela astfel de idei, nu ne vom pute înțelege nici lu punctul celorlalte întrebări. Chiar și Eötvös, acel bărbat de stat, care a mers mai departe în concesiunile făcute naționalităților, și pe care chiar și politicii nemaghiari li citează ca modelul simțămintului politic adevărat, a respins, pe timp ul când Ungaria era sdruncinată și fără putere, cu energie ideea unei împărțiri teritoriale după naționalități — apoi noi se ne demitem a ăi la contractări față cu pretensiuni, cari merg și mai departe și cărora se improviasec ideea statului maghiar, care trăeseșe în linisoc cu monarhul său, e recunoscut și stimat de Europa, e tare și liber.

Nimic nu îndreptăteșce pe un judecător imparțial mai mult a respingee cele susținate de memorand decât compararea, ce o ar face între plîngerile și pretensiunile românilor. Înainte de toate se afirmă că românii ar fi între toți cei mai apăsați, lor li se face nedreptate în toate părțile, ei sînt persecuți și presurtați a toate direcțiunile. Ai fi îndreptățit a crede, că un atare popor apăsat, ce și ridică cu rugare ochii spre Europa s'ar pute mulțami de a cere numai libertate și egalitate, de a cere a fi și el împărțiat de aceleași drepturi, ce le au ceilalți cetățeni. Dar nu Românii nu cer egalitate ci domnie, ei nu cer libertate ci privilegii. Ei nu vor numai a fi egal îndreptățiti cu germanii și maghiarii, ci a fi domnii acestora. Ca și acestea sînt nemotivate și plîngerile lor. Ce se ăicem când se afirmă, că presa română i persecută și făcută obiect de batjocură în țeara întreagă? Ce se

FOIȚA.

Muntele Atos.

(Incheiere.)

Între documentele despre care se face mențiune, am putut observa că peste una sută manuscrite în limbile română, slavonă, și grecoasă privesc anume pe Români. Deosebii însă de hrivso, am găsit o mulțime de pomelnice ale familiilor noastre domniitoare, portrete de Domni și Doamne cu copii lor multe și ciudate cum este Mihai Viteșul pe zid la Simopetra zăgrăvit cu barba de tot albă, monumentul mitropolitului Teofan, care a murit în „Dochiaru”, stema țerilor noastre pe porțile bisericeii „Rusieu” și multe altele. Inscripțiunile mai cu seamă de pe zidurile bisericilor sînt cu totul însemnate pentru noi: ast-fel, a mănăstirile Xenofii și Dochiaru se

vorbesce pe petre despre nese înalte persoane din 1545 și din 1567, care de sigur au fost români. Aceste două inscripțiuni s'au publicat chiar cu literile lor paleografice în „Mémorie sur une mission au Mont Athos par M. Bayet. Paris, 1876 — fără însă ca textul să fi fost explicat bine de streini; pentru că, spre exemplu, cuvintele grecești: ἀρχιεπισκοπὴ Κωνσταντινουπόλεως din inscripțiunea bisericeii Xenofului s'a tradus în limba franceasă: très-illustre voivode seigneur Kontoumnoukios!.

Cu toate aceste, nu pot prelungi vorba, nici să intru în toate amănunțel; căci eu nu sînt archeolog nici bogat în destul ca să pot descoperi, cu ceruta rigoare științifică, urmele poporului românesc prin bisericile și prin bibliotecile din muntele Atos. Am putut însă în treacă a mă încredința că nu este mănăstire, în care să nu fie ceva de studiat pentru cunoașterea pe larg a istoriei noastre generale. Se cuvine de sigur Academiei române care s'a înființat cu scop a aduce țiere culturale naționale se intervie putric

prin toate mijloacele, de care dispune, pentru a se explora pe când este timp cel puțin țerile locuite s'au înzestrate de Români, în vedere cu trebuințele noastre intelectuale.

Sciu bine c'am abusat de răbdăra domniei-voastre, domnule președinte, dar nu pot uita pe Români călugări care locnesc în muntele Atos. Întreaga populațiune din peninsula se cupunge actual din cinci mult șeșe mii locuitori mai cu seamă Greci, Slavi și Români. Sînt toți numai bărbați, numai ortodocși, numai călugări s'au punci, supuși regelui Sfintului-Vasile împărțiti prin două țeci de mănăstiri cu două spre-ăce schituri și prin cincisute de chilii, sporadic împărțiate prin infundăturile munților cu vedere pe mare. Această republică monașală se administrează în Karia capitala peninsulei, numai de cătră delegații mănăstirilor, din care 17 sînt grecești și trei slave; prin urmare, Grecii sînt în muntele Atos monașii domnitori sub înalta conducere a patriarhului eucenic din Fanar, care poate fi ortodocș, dar grec este de sigur.

Călugării români sînt aproape 500 prin mănăstiri, schituri și chilii, veniți mai toți de peste Dunăre. Adunați însă în număr mai mare sînt peste 170 numai în două schituri curat românești Lacu și Prodromu.

Schitul Lacului s'a acuns de sărăcie într'o prăpăstie salbatică din munți „Sfintului Pavel”, de care depinde. Acolo stau în groapă peste 70 de români călugări, care n'au mijloace indostule de viațuire. Sermanii se hrănesc mai mult de una mie lei ce primesc anual mi se pare din țeară și cu „lacrimele maicei Domnului”, care sînt niște boabe vinete, semeințe de plantă ce monașii din peninsula sfîntă obicnuesc a cultiva și a vinde călătorilor în formă de mătâni, împreună cu lin guri de lemn lucrate frumos.

Schitul cel mai mare românesc locuit de 100 călugări care s'a sfîșit în 21 Maiu 1866 cu hramul sfintului Ioan înainte mergător este una din cele mai venerabile chinovii din muntele Atos. Din nenorocire nu este de sine stătătoare ci depinde de mănăstiri-

dicem când scim, că presa română în Transilvania și Ungaria are aceeași libertate ca cea maghiară și că românii se folosesc de libertatea aceasta într-un mod, precum nu s'ar suferi doar nici într-o altă țară din Europa? De ce nu se face amintire despre atari casuri, în cari s'a prescurtat libertatea presei române? Noi am putea cita o sută de casuri din presa română, în cari s'a proclamat desfacerea de cătră patrie!

Chiar și astfel de expectorațiuni rămân la noi nepedepsite. Ai crede că un popor „persecutat și suprimat”, ca cel român cere pânea de toate țiile a libertății — adunarea din Sibiu însă cere sufragiul universal. Sufragiul universal e pericolul nu numai din motive naționale ci și politice; dreptul acesta înseamnă, după cum vedem la imperiile mai culte la Germania și Franța, un regres, și duce la reacțiile și barbarism. Dar am voi numai să punem întrebarea: de când formează sufragiul universal o cestiune specific-română? Și, după ce se eschid dela votare dintre maghiari, germanii și slavii aceea căroră le lipsește cultura și averea materială recerut, pentru ce s'ie preferiți românii de aceeași categorie?

Urmând cursului din memorand, nu e vina noastră dacă revenim mai în urmă asupra întrebărilor practice. Se află în memorand ce e drept unele puncte: despre cari s'ie pot țice multe, s. e. comasarea, care în Transilvania și Ungaria n'a silit numai pe români, ci și pe germanii și maghiari se ridice plângeri motivate și nemotivate. Asemenea ar fi să ne cugetăm cu privire la punctul despre o împărțire teritorială nouă a cercurilor electorale. Și aceea ce se afirmă despre modul de împărțire a posturilor din serviciul statului nu-i fără cuvânt. Se scie însă că în oficiile judiciare de sus până jos se află un număr considerabil de români. aceeași o putem țice și despre ceilalți rami din administrațiunea statului. Una trebuie să însemnăm și aici. Dacă unei părți din românii îi place a urzi la planuri cari abandonează țara să nu ne prindă mirarea că aceasta parte nu s'ie preferă tocmai cu ocaziunea ocupării numitelor posturi.

Nu este însă guvern pe lumea aceasta și nici nu va fi nici odată, care se pună în posturi și se împartă demnități tocmai acelora, cari au declarat reboșiu nu numai lui, ci și statului. Cât de puțin drepti sunt românii în apărarea favorurilor ce li se fac nu este exemplu mai flagrant ca acușarea o face memorandul sibiian înaintea „Europei” când țice, că guvernul unguresc fermuresce chiar libertatea

religioasă. Aceasta este — din partea aceasta — o acușare revoltătoare. De când s'a recunoscut prin lege la 1791 și aceea prin articolul XXVII biserica greco-orientală, Românii nu s'au bucurat nici odată pe terenul bisericesc de o abundență de libertate, de onori și favoruri materiale, ca dela 1868 încoace, va se țica, dela timpul de când s'a instituit guvernul independent unguresc. Aceasta trebuie se o recunoască fie care Român care cugetă drept.

În adevăr ar fi pentru noi ceva conșternător, când ar trebui să admitem că un popor așa de numeros și talentat cum e cel românesc aderează la părerile memorandului, caracterizate aici în scurte cuvinte. Din norocire nu este așa. În casa magnaților Ungariei se poate auzi vocea principilor biserică române în casa deputaților Ungariei se poate auzi vocea reprezentanților din cercurile electorale curat române, cari nu fac nici un secret din indignățiunea lor față cu purtarea agitatorilor românesci. Pană una altă le succede acestora a mai ținea o parte a Transilvaniei în interdictul pasivității, dar și politica aceasta sinucigătoare își va găsi în curând granițele. Poporul român cu venitor mare va afla atunci că n'are să-și aștepte mântuirea dela agitatori și emigranți, ci numai dela statul unguresc, pe a cărui teritoriu este loc pentru toate libertățile, care le a dat cetățenilor sei un stat vere-odată în cea „Europă”, pe care o învoacă cei o sută cincizeci și trei dela Sibiuu.

Diarele din Budapesta care ne o venit altaieri aveau telegrame dela București în care se scriea că foile bucoresene se interesează puțin de memorial și i atribuie puțină importanță.

Încât am putut urmări presa din România meritoriu despre memorial a scris „Națiunea”, care i atribuie mare importanță și așteaptă dela domnii situațiunei din Ungaria că vor ține compt de cele cuprinse întruinsul.

După țiarul acesta vine „Timpul” și se pronunță asupra memorialului astfel:

În țilele de 12, 13 și 14 Maiu 1881 se adunase la Sibiu, din toate ținuturile Ardealului și Țerii unguresc, locuite de Români, un număr însemnat de delegați, trimiși de cătră alegătorii lor, pentru ca să se consulte ce atitudine să ia Românii în fața alegerilor ce aveau a se face pe atunci pentru camera din Pesta.

Am dat seamă de atunci de încheierile luate de acea conferență de alegători. Acele încheieri cuprind programul partidului național-român, care se obligă a lupta pe cale legală

pentru obținerea următoarelor drepturi: 1. Recăștigarea autonomiei Transilvaniei; 2. Introducerea limbii române ca limbă oficială a administrației și justiției în ținuturile locuite de Români; 3. Numirea de funcționari români sau dintre neromâni, numirea acelora, cari sciu scire și vorbi limba română; 4. Revizuirea legii asupra naționalităților; 5. Autonomia bisericilor și scoalelor contestabile; 6. crearea unei legi electorale pe baza sufragiului universal sau cel puțin investirea cu drept electoral a oricărui cetățean ce plătește o dare directă; 7. Colaborare cu cei ce țin seamă de interesele și bună starea poporului.

Conferența de atunci a însărcinat pe Comitetul ei electoral să compună un memorial explicativ în cauză și să-i dea cea mai întinsă publicitate.

Acastă lucrare au apărut acum în limbile franceză, germană și maghiară precum și în cea română și poartă titlul: „Memorial, compus și publicat „din însărcinarea conferenței generale „a reprezentanților alegătorilor români, adunați la Sibiu în țilele de 12, 13, și 14 Maiu st. n. 1881 — (Sibiu 1882, 1. vol. 144 pag.)

Constatăm cu multă părere de bine că lucrarea aceasta, dictată de un adânc sentiment de naționalitate, e scrisă totuși cu multă liniște, cu o deamnă obiectivitate. Ne rezervăm plăcerea a da o seamă mai amănunțită despre cuprinsul ei: de o cam dată însă credem a putea repeta, ceea ce țice confracții de peste munți „nici un Român știutor de carte să nu întârzie așa procură această lucrare.” Repede și în corectă grupare urmează datele autentice, cari dovedesc dreptul de autonomie al Ardealului, însemnătatea politică a Românilor în evul mediu, atât în Ardeal cât și în județele dintre Tisa și Carpați; cu un cuvânt nu curs de istorie și de drept public în n. u. c. Pană așa n'a apărut nici o carte, care să fi descris în mod atât de limpede situația politică a Românilor din monarchia Habsburgurilor.

Ziare maghiare au și început a discuta cuprinsul lucrării acesteia și aceea ce constatăm până acum e că totuși ei linicis și plin de demnitate a impus adversarilor. Ar fi acum de datoria politiciilor influenți din România de a da scrierii răspândirea ce i se cuvine în coloanele presei europene. Trebuie să se scie odată că o jumătate a poporului românesc are a suferi, sub dominațiunea maghiară, cele mai mari nedreptăți; că fie ce țice aduce cu sine o nouă tentativă în contra existenței naționale a acestui element considerabil ca număr, dar și mai considerabil încă prin aptitudinile și calitatea giliului schitului să fie recunoscut formal cu cuvintele: „Schitul românesc”; ear soborul schitului să poată împuta numărul călugărilor după încaperile chinoviei și să poată alege stareț pe unul dintre monachii români fără deosebire de localitate, adică fără de a se ține seamă de s'a născut în Moldova sau în Țeara-Românească.

2. A se da voie Românilor a duce apa de schit cu cheltueala lor dintr'un izvor în apropiere, care se află pe moșia Lavrei, pentru ca pururea să se afle la schitul românesc apă de beut cu îndestulare.

Cum vedeți bine, domnule președinte, nu sunt tocmai exorbitante cererile Românilor, și s'a găsit un fost patriarh ecumenic din Constantinopol, care a judecat drept; astfel că prin Singhiliu seu din Martie 1876 a bine-votat a incuviința reclamațiunile schitului nostru. Când însă venit timpul a se pune în lucrare această supremă deciziune, Lavrioții s'au opus grozav — și grozav au uitat Lavrioții că mănăstirea lor datorează mare

litățile lui. Popor militar în decursul evului mediu întreg, producând în mijlocul lui mari eroi și mari regi. Românii au fost încet încet jertfa unor usurpațiuni, pe care astăzi nu le justifică nimic, precum nu erau justificate nici în trecut.

Pentru noi nu e îndoială că consăngeniile noștri din Ardeal vor isbiti a obține dela coroană și dela împărațurii realizarea întregului lor program, pentru că presiunile Maghiarilor departe de ale folele acestora, au trezit și mai adânc sentimentul național al vrednicului și statornicului popor românesc. Observăm cu bucurie că chiar în acele ținuturi, unde sufletul părea mai adormit, un spirit nou, dător de viață s'a deșteptat. Cine are dreptate la urma urmelor nu este pretinsul drept istoric sau drept public, durat în favorul unei singure naționalități, a celei maghiare, cine are dreptate este realitatea etnologică este adevărul. În numele adevărului și sub suflarea lui binefăcătoare e scrisă și această lucrare și pentru că nici odată, în cursul istoriei n'am vădit adevărul învins, ci pururea învingător, de aceea și acum putem precize că „per ardua ad astra” cauza română va triumfa.

Revista politică.

Sibiu, în 29 Octomvre.

Dl de Kallay în seșina dela 7 Noemvre n. a comisioanei delegațiunei unguresc a făcut un fel de expozițiune despre genesa insurecțiunei în provinciile ocupate. Este interesantă expozițiunea în ceea ce privește sprigul din afară. După dl Kallay și Rusia și Serbia sunt cu totul inovate în afacerea insurecțiunei. Numai în Muntenegru a avut insurecțiunea oare care razim. Dar și de acolo insurgenții numai dela populațiune au avut sprijin, până când principele Nicola și guvernul seu au păzit cea mai riguroasă neutralitate. „D. Ztg.” țice că deosebirea aceasta între guvern și populațiune numai e nouă. Noi am vădit practicându-se politica aceasta în 1876 pe timpul reboșiuului serbo-turcesc, când veniau ciopoare întregi de voluntari rusesci întru ajutorul Serbilor; de altă parte însă Rusia oficială trăia în pace adâncă cu Turcia. Fie cum va fi, noi, „D. Ztg.” ne permitem întrebarea: oare Muntenegru „neoficial” firear avut curajul de a sprigui pe față insurecțiunea în Erțegovina, dacă cei din Cetinje nu ar fi fost siguri de scutul țarului alb. Noi înțelegem că în privința aceasta dl de Kallay a trebuit se fie cât se poate de rezervat.

rea Lavra, departe o oară, pe a căreia moșie schitul românesc ocupă cu o stâncă goală de 17 pogoane, pe care s'a înființat, prin inițiativă lui Grigore Vodă-Ghica, de cătră Românii din principatele dunărene.

Acastă mănăstire s'a zidit din temelie cu începere din anul 1857, în poalele muntelui Atos, cu înălțime de 2000 metri, pe limba de marmură despre răsărit, care se perde în mare. Dar nu sunt tocmai frumusețele naturale, care împodobesc acest locaș smerit de călugări, ci mai mult prestigiul de venerațiune și ospitalitate, de care se bucură cu drept cuvânt în toată peninsula. Acolo putut'am admira cu dor, cum voința omului poate fi mai tare ca marmura, când ea se preface în devotament pentru binele naamului seu. Au putut întru adevăr călugării români prin stăruința lor îndelungată a sparge petrele și prin furnele să transforme stâncă în grădină verde cu frumoasă mănăstire; pe când intrigele grecesci cu persecuțiunile lor neconștente n'au isbitul de loc a clătița voința monachilor de a ridica

din adâncă umilire biserica română din muntel Atos.

N'am loc a vă descrie tot aci fie și pe scurt amabila, larga ospitalitate ce mi s'a oferit, cum și pompa cu care s'a serbat în mod strălucitor înviera dela Păști.

Să vă descriu pe larg cât sunt de modeste, drept și indispensabile cererile călugărilor noștri, și cât de urite sunt intrigele înțaritate de străini contra elementului latin, găsesc asemenea de prisos; pentru că s'a publicat în aceste privințe (anexa Nr. 7) o carte serioasă de stareț eminent al schitului, părintele Damian: „Cestiunea schitului românesc chinovial... lamurită de pe acte autentice.” București, 1879 și nu ocupat de acestuia chiar foile publice, mai ales „Orthodoxul”, „România liberă”, „Telegraful” etc.

Destul a vă spune pe scurt cererile Românilor sunt:

1. A nu se mai face deosebire între Moldoveni și Munteni; astfel

parte din clădirile și veniturile sale mărinimiei române a lui Radu-Vodă, lui Neagoe Vodă lui Petru Vogă Schiopul lui Ieremia Vodă Movilă, lui Gavril-Vodă-Movilă, lui Șerban-Vodă II Cantacuzin, lui Constantin-Vodă-Ravocoviță-Cehan, etc. după cum se pot încredința pe deplin din chiar hrisoave conservate în arhivele lor. Patriarhul ecumenic actual din Fanar n'a ramas numai nepăsător în această cestiune: dar a anunțat încă singhiliu irevocabil al predecesorului seu, cu toate că repositul patriarhului bănuind, se vede, ceva despre lăcomia și fudulia grecească, scrisese chiar în această carte de judecată din 1876, că cine va face reu și vătămarea schitului românesc, este afurisit de Dumnezeu și culpabil de toate blestemele Părinților și sinoadelor!¹⁴

Astfel dar drepturile chinoviei noastre române sunt nesocotite, cum a fost în trecut, și pradă lăsată de greci în voia întemplierii. Prin urmare Românii, care sute de ani, au putut purta cu demnitate pe umerii lor sarcina de întreținere și de apărare cot-

in Viena sînt de vre o cîteva zile tumulturile la ordinea țilei.

Tumulturile s'au început între ciobotari, a căror reuniune, sub cuvînt că putrește tendențe socialiste, a fost interzisă de poliție și averea de 700 fi. i a fost provisor confiscată. Astăzi tumulturile nu se mai fermuresc numai la ciobotari, ci au devenit o adevărată rescoala la care iau parte și alți industriași și lucrători.

În 7 Noemvrie n. în partea apuseană a Vienei pe Neubau în Kaiserstrasse, s'au adunat mulțime de oameni au strigat, a fluerat și au împedecat comunicațiunea. Pe la 9 oare a apărut o trupă mică de polițiști, dar n'au putut îndupleca mulțimea și se împrăscie. Strigări „Jos cu poliția!“ „Sînge trebuie să se verse!“ s'au auzit din mulțime. Polițiștii au tras sabiile și au arestat pe un escedent. Aceasta a fost oleu pe foc. Mulțimea a început a striga: „S'eliberăm!“ Ne putînd eși poliția cu mulțimea la cale a cerut scurs militar. Infanteriștii cu baionete în puști și ulani cu sulii au apărut pe scenă. Mulțimea însă își bătea joc de ei. Atunci ulanii au năvălit asupra mulțime și au început a lovi cu latal săbiei în dreapta și în stînga în mulțime și în chipul acesta a împrăsciat o. Urmele de sînge testează că au trebuit să fie și vulnerari.

În 8 Noemvrie n. s'au repezit tumulturile cu vehemență mai mare și ca la un signal în mai multe suburbii de odată. Polițiștii, miliția pedestră și călarească, care eșire pentru restabilirea ordinii a fost împinșată cu grindină de petri. La bariera Lerchenfeldului și la gara apusană miliția a năvălit cu baionete asupra mulțime. Mulțimea îndărătată s'a apucat de baionetele soldaților. Lupta era acum om cu om. Neputînd nici de astădată infanteria eși la capăt cu mulțimea a pășit cavaleria înainte. După ce cavaleria a repezit de patru ori asaltul s'a împrăsciat mulțimea. Răniții au fost cărați la spitauri. Pe strade umbra patrole și în piațe bivachează cavaleria.

Coroșpondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Din apropierea Murășului în Noemvrie 1882. În legătură cu cele publicate în Nr. 77 al jurnalului nostru lasăm să urmeze unele din cele ce ni-se scriu din părțile Murășului:

În Nr. 77 al prețutului diar „Telegr. Rom.“ un patriot din părțile Zarandului a scris despre abuzurile, ce se comit cu yama țergurilor de sub Atencăriei Nicolau Olariu și Iosif Luceaciu. S'a arătat în mod evident căte mii de florini se scot pe nedreptul dela bietul popor scurt la vedere.

Deși s'au atras atențiunea autorităților politice și giudicale concenente asupra celor publicate în cestiunea aceasta, subarendatori au ramas tot cei vechi, ba s'au esprimat chiar, tra Turcilor a religiunii creștine din Orient, sînt acum lipsiți de apă în grădina mamei Domnului, unde n'au de locuit un petic de pămînt, care să fie proprietatea lor, și dintre toate popoarele ortodoxe numai biserica Românilor n'ar dreptul de autonomie de care se bucură, cum le place, Grecii, Rușii, Sîrbi și Bulgarii... O Dumnezeule!... miei de tot trebuie să frații noștri ortodocși... priviți din virful mantului Atos!...

Veți gra a primi, domnule președinte, încredințarea înaltei mele considerățiuni.

București 9 Octomvrie, 1882.

Alexandru Pencovici.

că de aci înainte o se tragă și mai mult de pe spatole poporului.

A aștepta ca autoritățile numite înșile în denmate de cele ce se scriu de teritoriul diregătoriei lor, se iee măsurile necesari intru delăturarea abuzurilor, ce se ievse, ar fi așteptare vană, de oare ce nici una din ele nu-și ia timpul a ceti diarele noastre. Alară de căți-va notari, alți competenți nu știu nimic, din căte se scriu prin diarele noastre. Notarii aceștia earăși nu se incumet, a arăta superiorilor lor cele publicate, temânduși și ei pelea, de oare ce pe lângă alții își fac și ei treburile lor. Contractele, ce le incheie poporul între sine formează articolul cel mai bine plătit. Pentru căte un act de acestea notarial cere, în contra dispozițiunilor art. de lege XXVII din 1871 și art. V. din 1876 pe basa cărora reprezentanța comunală e îndreptățită a notari tarile pentru ori ce scripte notariale și a controla pe tot minutul agendele notariului, căte 20 fi. Pe lângă a atare remunerățiune se estradează actul fără considerare, că oare obiectul de vîndare, pentru care se pregătește actul, e prenotat sau ba în cărțile fundare pentru pretensiuni, cari de multe ori intrec pe departe valoarea Poporul încă nu întrebă mult, de respectă astfel de considerări. *)

Noi pe aici stăm rîu și în cele ale economiei rurale. Multe rele s'ar pută corege, dacă s'ar urma cele recomandate de Înaltul Ministeriu de comerț industrie și agricultură, referitoriu la prăsierea vitelor de soi bun și la pregătirea de nutreț măestrît.

„Un Patriotic“.

Scrisori din Rusia.

(Coroșpondența, particulară a „Telegrafului“.)

St. Petersburg, 20 Octomvrie.

Bursa s'a închis ași pe la 3 oare, fondurile stau rîu, cursul nostru atît pe piețele din Berlin, cît și pe cele din Londra scade intr'un mod înșăpimentător. Pentru a reține căderea cursului, guvernulă hotărît dîntro parte a anunța într'un mod solemn și oficial fixarea definitivă a încoronării, care după spusele diarului „Pravitelstvenii Westnik“ se va face în luna lui Maiu anul viitoriu, ear din alta tot în același diar cu o rubrică mai jos ne declară că cursul nostru, grație esportului care incepe a se urca, treube să se îndrepte intr'un timp foarte scurt. Această conclunsiune măgulitoare ne este servită sub forma unei depeși din Londra. Comerțianții cetesc și oftez, un suris sardonice se observă pe buzele lor.

Neîncrederea a cuprins inimile sfioase ale capitaliștilor, și are pentru ce. Diarele sînt pline de scri de senșate, care ne curg de pretutindeni. Eri încă o depeșe lungă ne a sosit din Scapin, unde faimoasa bancă urbană a făcut un Krach evaluat preste 7 milioane ruble. S'a constat că casele de fer ale acestei bănci, care cu o generositate particulară plătea 6 la sută, ce nici una din băncile urbane ruse nu dă, nu conțin de căt derisoria sumă de 3 copeici. Ancheta întocmită prin ordinul ministeriului de finance a descoperit lucruri bizare, și a dovedit că banca a scontat ecuiri iscălite de guvernorul Băncii d. Ricoff, pentru o sumă de 5,700,000 ruble. Dl Ricoff fiind arestat a declarat cu o francheță năivă că aceste ecuiri, cu toate că sînt iscălite de dînsul aparțin unor oameni, cari stau așa de sus, că el, ca un supus fidel, nu s'ed crede în drept de a divulga afacerea și că crede mai nimerit să vînsome totul personal de căt a ridică vînel de pe faptele, cari au adus banca

rurală, gerată de dînsul la starea în care se află. Lumea noastră financiară care cunoașce deșia din Scapin în extenso adecă tocmai așa cum v'o povestese eu, represintă ași un adevărat punct de interogațiune.

— Unde mergem? Ce se facem? Eată întrebări, pe care le-am auzit eri, atăt la bursă cît și prin cluburi.

Ași guvernul, îngrijat de reaua impresiune creată de deșia din Scapin a publicat în fruntea diarului oficial următoarea depeșă laconică „Ple carea d-lui procuror Honciaroff la Londra, stă în legătură strînsă cu bancruta băncii urbane din Scapin. Se crede că fondurile sustrate din această Bancă se află depuse la banca din Londra“... Depeșă aceasta n'a lînșit absolut de loc lumea noastră financiară: toți știu că dl. procuror Honciaroff se va întoarce cu nimic, căci de sigur tuii n'au furat intr'un mod brutal pe față, și au condus sfacerile după toate regulele financiare. Poate că milioanele sustrate se se sfo chiar la banca din Londra însă nici un procuror din lume nu le va găsi acolo.

Falimentul băncii din Scapin nu este un eveniment solitar și tocmai aceasta îl face să ne pară și mai îngrozitor. Am șis mai sus că diarele ruse sînt pline cu scri de senșate. „Saratowski Westnik“ ne aduce scirea că casierul băncii din Castrowa a dispărut cu casa băncei cu tot, diarul „Novosti“ din Moscova ne aduce scirea că directorul băncii urbane din Tula a plecat nu se scie unde, lăsând în casa băncei suma de 6000 ruble, diarul „Novorosiski Telegraf“ scrie că acolo ancheta a stabilit faptul regretabil (!) că în usinile statului pentru fabricarea de praf de pușcă s'a furat în decurs de mai mulți ani milioane de ruble, ear diarul „Novoje Vremja“ ne declară că usinile de faianță din guvernamental Petersburg, cari consum o cantitate mare de lemne pentru fabricăniile sale, au distrus păduri întregi de ale statului declarând că combustibilele se cumpăr în licitație; se crede că suma furată în modul acesta în decursul ultimilor trei ani a ajuns la 1,200,000 ruble. Încheiu acest șir fără fiuit al furțiilor, hoțiilor etc comise în prejudiciul statului prin scirea, dată de cătără organu oficios care în numărul său de eri ne declară: „că șgomotul despre disparițiunea unei „mari cantități de aur brut, estras „din minele dela Ecaterinburg. s'a constat a nu fi în conformitate cu adeverul. Numai 144 pud. (20 kilogr.) sînt sustrate din totalul produțiunii „care se urcă la 344 pud.“... Frumoașă consolățiune! Adevăratul deșert după toate cele aduse de cătără presa neo-ficială.

Alături cu aceste destăinuiri din lumea financiară, alături cu hoji le generalului Makzeief, condamnat în fine pentru jaf organizat pe o scară întinsă în intențdarea rusă, alături cu cronica scandaloașă, care se povestese la urechi, despre jocul la bursă al ducilor Vladimir, Constantin și Nicolae, pe scena dramelor scandaloașe a mai apărut și un alt miserabil, al cărui nume este oroașe încarnată pentru nenorocii muncitori, cari au construit căile ferate ruse. D. Poliakoff, un ovreiu botezat, care și-a creat o avere de milioane, a creștut de cuvîntă să dăruiască peste 200,000 ruble pentru crearea unui internat, capabil adăpostit vre o sută de studenți seraci. Grație acestui dar jidovesc, guvernul se crede în drept a nu mai intenți procese scandaloașe acestui evreiu, între care și cel privitor la construcțiunea călei ferate Bender-Galați, declarată de nepracticabilă în cauza relei stări, în care se află. D. Poliakoff a dat cătăva sutimi de mii de ruble și și-a păstrat milioanele; societatea financiară aplaudă și binecuvîntează acest fapt de înaltă

filantropie, eară evreimea proclamă pe Poliakoff sus și tare de „gel mai magnanim dintre capitaliști ruși.

Adăogăți la această bancalnie financiară cifra de 147,000,000 ruble datorata totală a Statului rus — și veți avea tabloul complet. Un sauce qui peut general, eată parola momentului de față. Sfârșitul se apropie și singura revoluțiune va putea curăți aerul infectat de secolii întregi de absolutism.

Dar pînă ce pe scenă va apărô fantoma răsburătorului — hordede țărănilor semisălbatică, mulțimea în șranțe cu mâile sale acoperite cu bătături, pînă atunci reacțiunea și va urma opera sa plină de sînge. Pravitelstvenii Westnik dela 20 Octomvrie ne comunică că consiliul de rășboiu care a judecat diile din urmă un proces politic și a condamnat la moarte prin ștreang pe Polivanoff și Nowitsky pentru faptul de a fi voit să fugă din temniță și de a fi omorât, fără intențiune pe directorul penitenciarului din Saratoff.

Societatea se îngrijese mult de starea anormală care crește mereu. Statistica capitalei ne incunoscîntează că aproape tocmai peste 17,000 de case au rămas goale, de oare ce proprietarii și burgheșimea înaltă, presimțind niște evenimente grave au plecat în străinătate.

Toți șe plîng și nimeni nu se gîndește a repara rîul!... Și apoi, să ne înțelegem, cine va avea în momentul de față curajul, înțelepciunea energia și audacia de a înfrunța acest răș imens care s'a înfipt în corpul bolnav al imperiului?...

Z.

Varietăți.

* (Arsă d foc.) Marți în 26 Octomvrie st. v. între oarele 4 și 5 aiva loc o nenorocire. Un feciorăș în vîrstă de vre o 9 ani, împreună cu o fetișoară de vre-o 3 ani a unui locuitoriu din Sibiu făcînd foc viza vis de biserica gr. cat. rom. și punîndose lângă foc a se încălzi, s'au aprins haina pe biata copilăși, ea a început a striga după ajutoriu, dar pînă ce a venit ajutoriu, focul au mistuit hainele de pe dînsa, pîrîindu-i trupul întreg. Biata copilășă între durerile cele mari au încetat din viață seara la 7 oare.

* (Suverani de a și.) Cetiitorii noștri nu vor găsi de sigur lipsite de oare interese, cătăva cifre estrase dîntro lucrare foarte serioasă a eruditului dr. A. Schaffle intitulată *Ueber die naturliche Zuchtzahl in der menschlichen Gesellschaft* *) Aceste cifre ne probează cu o evidentă palpabilă că de iute se efectuează concentrarea capitalului în mâile cătăvora fericiți, cari în momentul de față domnesc peste lumea întregă. Eruditul dr. ne dă cătăva exemple foarte instructive:

Ultimul din familia Rothschild, vorbind cu un milionar de franci, care presupund că va de numai 5% intr'un an de țile va acumula un venit de 50,000 franci. Această avere s'a împărțit într-o familie, care și fară această colosală moștenire era deja considerată de foarte bogată.

Marchiul de Westminister, decedat de vro șapte opt ani a fost tascat de cătără diarului Times ca unul ce avea peste 20,000,000 franci venit anual. Avera acestui lord fiind calculată a 5% proprietăți fonciare ale marchiului represintă prin urmare o valoare de 16,000,000 livre sterlingie — 400,000,000 franci. Find că marioratul există în Engiltera chiar și pînă în momentul de față, așci putem dico că suveranul acestui bogăș este tot așa de bogat ca și predecesorul său.

Eacă dar d'oi îndivizi din societatea europeană cari s'au bucurat în decursul vieții lor de o avere mult mai mare de căt a majorității de regi, cari domnesc actualmente în Europa.

Să aruncăm acum o privire asupra oamenilor avuți din America și în special din statele California și Nevada, aceste țări

*) Was man schwarz auf weiss besitzet, das kann man getrost nach Hause tragen.
Nota Red.

*) Aceasta operă se află tradusă și în limba franceză, „Sur le choix naturel d'Aléation dans la constitution de race humaine“ par A. Schaffle.

imense, cari abia'odinoară au eșit din starea lor de sălbăticie, în cari zăceau acesee comorile naturale ale bogăției lor. În anul 1877 venitul senatorului Jones (California) se urca, după spusele ziarelor din New-York, 5,000,000 de dolari, adică 25,000,000 franci. Calculul fiind făcut cu 5%, vom avea prin urmare că J. Jones posedă o avere sau capital de 100,000,000 dolari sau 500,000,000 franci. Luând în considerație că acest domn n'a moștenit absolut nimic dela părinții săi, după teoria economiștilor de așd sntem nevoiți a presupune că această colosală avere a fost e conmisă în viața acestui om.

După d. Jones vine d. I. W. Mackay proprietarul de mine de argint, care se bucură de un venit de 2,750,000 livre sau 68,000,000 franci, care îi dă micul capital de 1,400,000,000 franci.

Făcând socoteala acestor domni numai despre averea cărora am vorbit vom avea că machișul Westminster arend un capital de 400 milioane, primese pe an un venit de 20 milioane, pe lună 1,300,000 fr. pe zi 54,000 fr., pe oră 2,150, pe minut 38 fr., D. Jones pe zi primește 69,000 fr. pe oră 3,000 fr., pe minut 60 fr. D. Rothschild pe lună primea 4,400,000 fr. pe zi 160,000 fr. pe oră 9,250, pe minut 100 franci; ear d. Mackay pe lună 4,600,000 pe zi 187,500, pe oră 10,500 și pe minut 125.

Pntru a putea compara pe acești regi fără coroană cu regi și împărați, vom aminti cetitorilor noștri că țarul Rusiei, care se consideră ca cel mai bine plătit de către poporul său are un venit dlnic de 125,000 franci adică pe scara noastră de mai sus se află pu între senatorul Jones din California și baronul Rothschild, în ce priveșcine pe d. I. W. Mackay are și el un mult mai bogat decât orice împărat pe pământ.

Un ce semnificativ pentru adoratorii stărei economice de așd. Tabloul pe care ne dă d. Schaffle poate se fi divizat în două părți deosebite. Într'una pot fi clasificați oameni ca Westminster, într' cîteva Rothschild, ale căror averi nu snt decât rezultatul produs de mai multe generații, în alta intră averile dlor Jones, Mackay etc. cari din nimica au devenit sub ochii cari ai contemporanilor oamenii cei mai avnți pe de globul nostru.

Mai nou.

Viena 10 Noemvre n. În Maria-Hilf a avut loc un conflict între popor și miliție. Mulți răniți. Tendința antisemitică nu e străină mișcării. Poliția a pus mna pe proclamațiuni revoluționare. Circulează sciri fabuloase despre intențunea tumultuațiilor. Arestări numeroase.

Bursa de Viena și Pesta
Din 9 Noemvre n. 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.50	119.40
Renta de aur ung. de 4%	82.50	80.90
Renta ung. de hrtio	85.80	85.25
Imprumut d'ranurilor de fer ung.	134.50	134.50
Emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	99.20	99.25
Emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	110.—	110.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale d'ranurilor de fer orient ung.	94.60	94.75
Obligaiuni ung. de respemrarea pământului	99.25	99.—
Obligaiuni ung. cu clausula de sorire	97.25	97.—
Obligaiuni urbariale teneșane	97.—	95.—
Obligaiuni urb. temes. cu clausula de sorire	98.50	97.—
Obligaiuni urbariale transilvane	97.25	95.—
Obligaiuni urbariale croato-slavone	98.40	99.—
Obligaiuni ung. de respemrarea fteimnt de via	97.—	97.—
Sorți ungresci cu promii	117.75	118.—
Sorți de regularea Tisei	109.15	109.—
Datorie de stat austriac în hrtio	76.95	77.—
Datorie de stat austri. în argint	77.50	77.50
Renta de aur austriac	95.45	95.40
Sorți de stat dela 1860	131.75	131.50
Acțiuni de bancă austro-ung.	830.—	837.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	296.—	296.—
Acțiuni de credit austri.	306.75	306.20
London (pe polița de tot luni)	119.25	119.25
Scrieri funciari ale institutiilor d'altă	—	100.—
Argint	—	—
Galbun	5.66	5.67
Napoleon	8.48	8.49
100 mare nemșeci.	83.45	83.45

Nr. 382 [286] 1—3

CONCURS.

Pentru postul de adinuc la școala română gr. or. de fete din Sibiu cetate, se deschide prin aceasta concurs nou până la 14 Noemvre a. c. Emolumentele împreunate cu acest post (oarele de instrucțiune nu mai înainte de ameați) snt:

1. Remunerarea de 150 fl. v. a. la an, în rate lunare:

2. Locuință liberă de două odăi;
 3. Doi stângini lemne de foc;
 4. Folosirea grădinei școalei, ce are a o cultivă, — cari toate la olată computate deu suma de 240 fl. v. a.
- Doritorii să și astearn petițiunile instruite în sensul legii la oficiul parochial gr. or. al cetății Sibiu, unde se pot afla și condițiunile mai de aproape.
- Sibiu, 26 Septemvre 1882.

În conțelegere cu oficiul presbiteral.

Iacob Bologna m. p.,
președinte.

În depositul librăriei
lui
Leopold Thierfeld
în Făgăraș

la spărut în limba română cu litere latine
Calendarul portativ
(de buzunar),
Calendarul ardelean de casă
pro 1883.

Pe lângă Calendarul vechiu și nou s'au luat în deosebit considerațiune țergurile din Ardeal și în fine s'au putut scia și de partea literară, privitoare la economie.

Costă după prețul de vânzare 22 cr.

Pentru librari și vndători de calendar pe lângă remunerațiune.

Tot odată recomandă, în limba română
Calendariu de părete a 20 cr.

Recurge la onor. public interesat spre ași comanda cele de mai sus. [286] 1—3

După Dđen am se multămes mntuarea vieței mele numai berei de sănătate din extras de slat, preparaiunea lui Joh. Hoff (J. Hoff'schen Malzextract-Gesellschafts), ciocolada de slat (Malz-Chocolade) și extrasul de slat concentrat (concentrirten Malzextract).

Cuvintele proprii pronunțate de mai mulți înșăuntoși.

Mulțamită în scris.

Mntutul de slăbiciune trupească, ce imi amenința viața, prin bere de sănătate preparată din slat concentrat preparaiunea de a lui I. Hoff.

De oare ce invențiune aceasta eminentă a berei de sănătate din extras de slat pe mama mea, așd puté țice, a mntuit-o dela moarte, am putut piși cu toată puterea înaintea comitului de aici și a recomanda tuturor pitantilor care medicina după cea mai deplină convingere proprie. — Unii țeran, care pătina de ficat, de stomac și în parte și de plămni, plngând și se și intrădundu-ne ce să facă, i-am recomandat să se folosescă de cecelata bere din extras de slat și m'a rugat a scrie numai decât după acestă, ceea ce am și făcut numai decât în oclăa lui. Te rog așd dără de cât se va puté mai curnd a mi trimite 26 de sticle de bere din extras de slat și 10 pungi de bomboane de slat.

St. Georgen (Ob-Muran).

Josef Fliess, învțătorii super.

Dsale furnisorului c. r. al celor mai mulți suverani din Europa, dñi

Ioan Hoff,

consiliar c. r. de conștiune, posesor al crucii cu coroană pentru merite, cavalier de ordinul Inalte prusiane și germane, Viena, Fabrica I, Grabenhof 2, depositul fabricii: Graben, Brtinner-Strasse 8.

Raport oficial de vindecare.

Dr. Seypel, medic superior din statul major.

Berea de sănătate din extras de slat este un excelent mijloc dietetic pentru lntăria reconvalescenților din boale grole, precum și pentru bolnavi de pept și se recomandă cu deosebite încredință n'are lntare intrăritătoare; tot așd la boale cronice de stomac și hemoroidale.

Sub 2 fl. m. se efectueșă nimica.

Deposit principal în Sibiu:
Franz Jahn fii, Const. Bugarsky.
Alba-Inlia: F. Mihelley, farmacist.
Ain d: J. de Kovacs, farmacist. Făgăraș: St. Bergleiter, farmacist. Cluj: Dietrich Samuel. Brașov: Eremia Demeter. J. L. et A. Heshshaimer. Mediaș: Carol Breckner. Sebeș: Carol Henning. Sighișoara: J. B. Misselbacher sen. Turda: J. Timbus et fiiu. M.-Oșorhei: Max Bucher, Carol Hutzfesz. Deva: Issekutz Gregor.

Mai departe în toate speciilele mai mari din țară. [249] 5—7

Nr. 115 [285] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor stațiuni învțătoresci din protopopiatul Târnavei superioare se eșcrie concurs cu termin până la 14 Novembre a. c. st. v.

1. Lepindea cu salariu anual 120 fl. v., curțir și lemne de foc trebuincioase.

2. Lasleu român cu salariu anual 100 fl. v. a., curțir gratis și lemne de foc de ajuns.

3. Șoimșul român cu salariu de 100 fl. v. a., curțir liber, grădină de legume și lemne de ajuns.

4. Suplac cu salariu anual de 70 fl. v. a., și 40 de ferdele cucuruz, terți orgii lemne de foc, — ear din venitul epatrafurii a 3-a parte, pentru care e a se provedé și serviciul cantoral.

Doritorii de a ocupa acestea stațiuni au ași așterne concursule lor instruite în sensul legilor din vigoare la subscrisul până la terminul indicat.

Alma 23 Octomvre 1882.

În conțelegere cu cemitetele parochiale.

Ioan Almășan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 396.—1882 [287] 1—1

Anunțiu.

Conform §. 124. din regulamentul pentru procedura judecătorească în cause matrimoniale se face cunoscut, cumcă prin sentința Venerabilului consistoriu arhidieceșan gr. or. din 23 Octomvre 1882. Nr. 3489 B. Ana n. Nicolau Ivan gr. or. din Sadu este desparțită totalmente de cătră prebitul ei bărbat Vasilie Bnea tot de acolo.

Sibiu 29 Octomvre 1882
Oficiul protopresbiteral gr. or. al tract. Sibiuului.

Nr. 203. [284] 2—3

EDICT

Ana, legiuita muiere alui Ioan Nicolae Androne din Pianul de jos, părășind cu necredință de 5 ani de țile pe legitumul ei bărbat, prebitese în lume, fără a se sci locul ubicațiunei ei; așa amesurat rescriptului pe avere-venitul consistoriu arhidieceșan din 1 Iuliu 1882 Nr. 1669. B. se citează edictualmente a se prezenta în termen de 6 luni de țile dela prima publicare sau în persoană sau prin un delegat împuternicit legalmente înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența sa se va condera cererea soțului său și se va decide în conșonanță cu legile Bisericeii noastre drept credincioase.

Sebeș în 26 Octomvre 1882.
Forul matrimonial gr. res.

I. Tipeiu. m. p.
prot.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ ÎN SIBIU.

A eșit de sub presă: [283] 2

CALENDARIU
pe anul comun dela Christos
1883.
Anul al treizeci și doilea.

Prețul unui exemplar legat 30 cr., pentru vndători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

Calendariu (Iulian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evanglilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei domitoare austriacă. — Regeșii europeni. — Serviciul postal și telegrafic. — Conșpectul sptemănilor. — Tassa de timbru pentru polițe și documente. — Măsurile noué și vechi.

Sematismul

bisericeii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania cuprindând și protopresbiterii, administratorii protopresbiteriali, parochii și învțătorii cu comanda bisericeii din arhidieceșă după noua arondare a protopresbiteratelor.

Ierarhii metropolielor învecinate din Austro-Ungaria.

Petrea Dascalul, (Novelă). — Dorul țeranului. — Poesii: Odă la sntășrea bisericeii none din Salște. — Povestea vorbeii.

Însemnarea țergurilor. — Catalogul cărților tipografiei arhidieceșane — Anunțiu.

Administrațiunea tipografiei arhidieceșane în Sibiu.

Zambach și Gavora.

Fabrică de vestminte și recuisite bisericesci

de rit catolic și grec. [205] 9—30

în Budapeșta, strada Vațului, Váci utca Nr. 17.

Felon sau Odăjdi, Albe, Stihare, Dalmatic, Baldachin, prapori. Toate felurile de steaguri și pentru societăți industriale și pentru pompieri) etc.

Comandé se efectueșă prompt. — Obiectele, cari nu vor conveni, se vor schimba cu altele,

